

- carpire** (*carpisco*, -sci, perf. *carpii*), *v. a.* izmamiti, s mukom dobiti; iznuditi.
- carpitore**, *m.* iznudač.
- carpo**, *m.* (anat.) zapešće, zaprstice, zaprstni zglob.
- carpologia**, *f.* karpologija (rasprava o voću u opće).
- carpone** e **carponi**, *av.* četveronoške; *camminâr carponi*, hodati četveronoške.
- carradore** o **carraio** (-ai), *m.* kolar; *arte del —*, kolarstvo.
- carraia**, *f.* (via) kolski, kolni put.
- carreggiabile**, *ag.* vozan, kolski, kolni; *strada —*, kolnik, kolni put.
- carreggiare** (*carréggio*, -gi), *v. a.* prevoziti, prenositi, prenijeti na kolima, kolicima.
- carreggiata**, *f.* kolosjek, kolovoz; (fig.) *stare in —*, ponašati se besprijeckorno; *uscir di —*, izaći iz kolotečine.
- carreggiatore**, *m.* vozar, kiridžija.
- carréggio** (-gi), *m.* vozidba, voženje (neprestano), vozarija.
- carretta**, *f.* kolica; kripica; (a due ruote) taljige; (del telaio) valjak za rolanje (platna); voškarski valjak.
- carrettaio** (-ai), *m.* dvokoličar, kiridžija.
- carrettare** (*carretto*), *v. a.* prevoziti, prenositi, prenijeti na kolima.
- carrettino**, *m.* dvokolica; (per bagagli) ručne dvokolice za prijenos prtljage.
- carretto**, *m.* dvokolica; (lungo, senza sponde) dugačke teretne dvokolice; (tea. armatura) podupirač (kulisa); (de' funai) užarska kolica; — *a mano*, ručna kolica.
- carriaggio** e meno comun. **cariaggio** (-gi), *m.* pokrivena teretna kola; pokrivena vojnička kola; pratež; kola i konji; prtljag, oprema.
- carriera**, *f.* trk, galop (brži korak od konja); (luogo di corsa) trkalište; (fig.) životna borba, život; služba; vrijeme vršenja nekog zvanja; zvanje, zanimanje, stanje, poziv; *di —*, *di gran —*, što najbrže može, što igda može (potrčati u propanj); *farà —*, ići će daleko, steći će li-
- jepo mjesto (u službi); *mortal —*, vijek, život; *compir mortal —*, dovrjekovati, svršiti svoj vijek.
- carrierista** (-sti), *m.* (neol.) karijerist, kome je životni pravac samo unapređivanje u službi.
- carriola** e meno comun. **cariola**, *f.* kolica.
- carro** (-ri e anche *carra* quando si tratta della roba che contengono), *m.* kola, voz; (pel trasporto di gravi pesi, a ruote basse) kola za teške terete; (str. fer.) vagon, željeznička kola; (str. fer. a piattaforma) željeznički otvoren vagon; (fùnebre) mrtvačka kola; (di vettura) vozarska kola; — *matto*, velika teretna kola, kamion; — *di scorta*, željeznički vagon iza lokomotive, sa ugljem i vodom, tender; (astr.) *il Caro*, *il — di Boète*, Velika Kola, Veliki Medvjed; (prov.) *mèttete il — innanzi ai bòvi*, staviti kola ispred volova, udariti nešto naopako.
- carrozza**, *f.* kola, kolesnica, kočija; (di gala) karuca, kočija; *andâr in —*, vozati se, provoditi se u kočiji; *tenér —*, *avér —*, imati kola.
- carrozzabile**, *ag.* vozni; *strada —*, vozni put; *pòrta —*, kolska kapija.
- carrozzalo** (-ai), *m.* kolar; tvorničar kola.
- carrozzata**, *f.* puna kočija (osoba).
- carrozziere**, *m.* kolar, kočijaš.
- carruba**, *f.* (frutto) roščić, rogač, karuba.
- carrùbbio**, **carrubo** e **carrùbio** (-bi), *m.* (àlbero) rošćicevo, rogačovo drvo.
- carrùccio** (-ci), *m.* (per avvezzare a camminare) dubak (za djecu); kolica.
- carrùcola**, *f.* (mecc.) čekrk, kolutur; vitao; (donaccia) ženskinja rđavog vladanja, skitnica; (fig.) *unger le -e*, podmititi, podmazati.
- carta**, *f.* hartija, papir; (da cancelleria) hartija za kancelariju, pisarnu; (da giuòco) igraća karta; (sugante) bugačica; upijača; posušilo; (monetata) papirni novac, novčani papir; (vetrata, smerigliata) hartija posuta staklom (za čišćenje kovina, me-